

MINISTERIE VAN BUITENLANDSE ZAKEN
'S-GRAVENHAGE

155869
9.12.63

A

MP

K. J. M.
A. C. C.

Zijner Excellentie
de Minister-President,
Voorzitter van de
Raad van Ministers
te
's-Gravenhage.

Directie/~~Ministerie~~: Integratie Europa

Datum: 6 december 1963

Onderwerp: Vergadering Raad van Ministers
EEG, dd. 12 tot en met 14 nov. 1963.

Kenmerk: DIE - 177539

TER INFORMATIE

./.

Ik heb de eer U hiernevens ter informatie van de
Ministerraad te doen toekomen een verslag van de verga-
dering van de Raad van Ministers van de Europese Econo-
mische Gemeenschap, welke van 12 tot en met 14 november
jl. te Brussel werd gehouden.

Spoedshalve is een exemplaar van dit verslag recht-
streeks aan de leden van Uw Raad toegezonden.

DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,

VERZOEKE BIJ BEANTWOORDING DATUM, KENMERK EN ONDERWERP TE VERMELDEN

BIJEEENKOMST RAAD VAN MINISTERS
(115e E.E.G.) OP DINSDAG 12,
WOENSDAG 13, DONDERDAG 14 NOV. 1963

BIJEEENKOMST OP DINSDAG 12 NOVEMBER 1963. x)

1. Agenda. (doc. 1490/63)

Op voorstel van de Voorzitter werd toegevoegd onder "Diversen" het punt: Procedure consultatie Associatie-akkoorden; brief Voorzitter Europees Parlement.

Op verzoek van de heer Levi Sandri zal de Raad op donderdag spreken over de schorsing van het recht op colofoon en terpentijn-essence, hoewel werd betwijfeld of het Comité van Permanente Vertegenwoordigers en de Raad op zo korte termijn een beslissing kunnen nemen.

2. Goedkeuring A-punten. (doc. 1491/63)

De lijst van A-punten werd zonder discussie goedgekeurd.

3. Algemene discussie over de verklaringen van de Staatssecretarissen Lahr en Hüttebräuker en inleiding door de vertegenwoordiger van de Commissie van het rapport over de uitvoering van de bestaande landbouwreglementen en de lering, welke daaruit kan worden getrokken, alsmede over de steunmaatregelen in de landbouw.

(doc. 1368/63, 1402/63 + Corr.1, R/962/63, R/963/63, R/918/63)

De Voorzitter gaf ter inleiding van dit hoofdpunt van de agenda het woord aan de heer Mansholt.

De heer Mansholt stelde dat zijn inleiding mede een antwoord zou zijn op de verklaringen van de heren Lahr en Hüttebräuker, terwijl hij zou trachten aan te geven welke elementen in de landbouwpolitiek voor wijziging of nadere bestudering op korte termijn in aanmerking kwamen.

a) Te vroeg.

De heer Mansholt stelde voorop dat in het algemeen gezien nog te weinig tijd is verstreken sinds de inwerkingtreding van een stuk van de landbouwpolitiek, om valabele conclusies te kunnen trekken over de invloed van de reglementen op de handel en produktie van landbouwprodukten, alsmede over de marktorde-ningstechniek. Desondanks zouden redenen tot belangrijke wijzigingen wel al te onderscheiden moeten zijn. Zulks was echter zijns inziens niet het geval.

x) De eerste 13 pagina's van dit verslag zijn reeds op 15.11.63 per telexen 154.153 en 154.158 doorgeseind.

b) Beheerscomités.

De heer Mansholt stelde dat duidelijk was gebleken hoe belangrijk het was, dat in de landbouwpolitiek aan de Commissie een ruime bevoegdheid was gelaten voor uitvoeringsbesluiten. Niet alleen is de Commissie in staat sneller te reageren dan de Raad, doch gezien de procedure inzake beheerscomités is een beslissing van de Commissie steeds mede gebaseerd op vooroverleg met nationale deskundigen, waardoor de nationale administraties niet vreemd staan tegenover het besluit. De heer Mansholt waarschuwde ernstig tegen een verschuiving van het bereikte competentie-evenwicht.

c) Geen verstoringen.

De heer Mansholt constateerde dat geen enkele ernstige verstoring is opgetreden als gevolg van de invoering van de reglementen, terwijl bijna niet van de ontsnappingsclausules gebruik is gemaakt. Natuurlijk is de overgang van nationale naar EEG-ordening tot nog toe zo geruisloos verlopen, mede omdat tot nog toe alleen het systeem, doch niet het niveau van de landbouwbescherming ingrijpend is gewijzigd.

d) Ontwikkeling van produktie, consumptie en handelsverkeer.

De heer Mansholt lichtte vervolgens de cijfers toe, welke thans beschikbaar zijn voor de gehele EEG (zie voor de cijfers doc. R/962/63).

- Granen.

De heer Mansholt wees op de record-oogst van het laatste oogstjaar, vooral voor tarwe en gerst en vooral in Frankrijk. Gezien de eveneens gestegen totale invoer in de EEG was dit een zware proef, welke tot nog toe is doorstaan met een stabiel prijsniveau. Grotere import uit derde landen naast de eigen produktiestijging, wijst niet op een autarkische ontwikkeling. Bovendien is de interne handel zowel absoluut als procentueel enigszins afgenomen. Het is echter nog te vroeg voor definitieve conclusies. De toepassing van de reglementen door de Lid-Staten is goed geweest. De regionalisatie van de richtprijzen in Frankrijk is niet overeenkomstig de verordening doorgevoerd. Voor meel is er een sterke vermindering van de import, terwijl het maniok-probleem nog steeds niet definitief is geregeld. Verordening no. 55 heeft tot enkele restitutie-problemen aanleiding gegeven. In de genoemde gevallen zal de Commissie correcties voorstellen.

- Varkensvlees.

Produktie en consumptie in de Gemeenschap stijgen parallel. Wij zijn nog in het laagtepunt van de varkenscyclus met hoge prijzen en een vaste markt. Over de internationale handel kunnen nog geen conclusies worden getrokken, doch in de zomer van 1964 kan de situatie heel anders zijn. In Duitsland loopt de import al drie jaar terug (50% in 3 jaar), als gevolg van het "Ankurbeln" van de eigen dierlijke produktie. Dit is geen handelsvermindering als gevolg van het reglement. Voor derde landen ligt een compensatie in de sterk toenemende import in Italië (in drie jaar verdubbeld).

- Eieren.

De consumptie stijgt weinig (in drie jaar 5%). De totale produktiestijging was in 3 jaar 11%. De produktie is in Nederland in het laatste jaar met 9% afgenomen, doch in Duitsland met 24% uitgebreid. De invoer in Duitsland is in absolute zin teruggelopen voor derde landen en voor EEG-landen, hoewel verhoudingsgewijs voor de derde landen meer. Ook dit echter is een trend, welke niet aan de reglementen kan worden toegeschreven aangezien het zich reeds enkele jaren tevoren voordeed onder invloed van de Duitse subsidies aan producenten. In Frankrijk en Italië ontwikkelen produktie en consumptie zich parallel.

- Gevogelte.

Produktie en consumptie nemen harmonisch toe, maar de produktiestijging begint merkbaar te verminderen. In 1961-'62 hebben grote speculatie-importen plaatsgehad, hetgeen de cijfers sterk heeft vervalst. Daarom zijn nog geen kwantitatieve conclusies mogelijk. Kwalitatief meende echter de heer Mansholt te kunnen stellen, dat de Europese markt steeds veeleisender wordt en dat de vraag zich toenemend richt op het verse kwaliteitsprodukt. Wegens die smaakverbetering ziet de heer Mansholt de toekomst van de industrieel gefokte Amerikaanse diepvrieskippen somber in.

- Samenvatting eieren, pluimvee, varkens.

Een samenvattend overzicht van de cijfers toont dat de onderlinge EEG-handel licht en de totale invoer uit derde landen sterker is afgenomen. De oorzaak ligt niet in het mechanisme der verordeningen. Wel zijn enkele onderdelen om andere redenen voor verbetering vatbaar. De calculatie van enkele factoren is vatbaar voor correctie. Dit geldt met name voor omzettingsscoëfficiënten (o.a. voor kippen) en dientengevolge voor sluisprijzen. Tenslotte is er het belangrijke probleem der restituties in de onderlinge handel, met name dat van de toepassing van de z.g. derde-landen-restituties in het intra-verkeer. De Raad heeft reeds blijk gegeven zich bewust te zijn dat hier correcties nodig zijn gezien de overeengekomen gentlemen's agreements. Een definitieve herziening op dit punt is wenselijk. De Commissie is van oordeel dat intrarestitutie niet verder mag gaan dan het z.g. a-element van de intraheffingen en dat voorts een correcte toepassing van de sluisprijs moet worden bereikt.

- Groenten en fruit.

De buiten werkingstelling van contingenten en minimum prijzen, die voor de extra kwaliteit op 31 juli 1962 is ingegaan, is van 1 januari 1964 af ook van toepassing op kwaliteit I. In Frankrijk heeft deze zomer een zeer ernstige verstoring van de markt plaatsgehad, welke de Franse regering heeft genoopt tot maatregelen, waartegen de Commissie is opgetreden. De Commissie bestudeert een vervroegde invoering van de interne marktordening voorzien in de verordening.

Toen de Voorzitter reacties vroeg op de inleiding van de heer Mansholt, ontstond een langdurige stilte van kennelijk welwillende aard. De Voorzitter spoorde de Duitse delegatie aan het gesprek te openen, omdat het rapport op haar aandrang was samengesteld.

De heer Lahr merkte op, dat niemand nog het kort tevoren ontvangen, lijvige rapport had kunnen bestuderen. In het algemeen kon hij zich verenigen met het standpunt van de Commissie, dat definitieve conclusies over de werking der marktorganisaties voorbarig moeten zijn. Hierbij maakte hij evenwel een uitzondering voor eieren en pluimvee.

De Commissie heeft voor de totstandbrenging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid een adembenemend tempo. Duitsland is steeds voor een veel rustiger tempo geweest. Van tijd tot tijd dient de Gemeenschap zich te kunnen bezinnen op de ervaringen met de sectoren waarvoor een beleid tot stand gekomen is om deze mede in aanmerking te nemen voor de volgende sectoren.

Duitsland wil geenszins het bestaande systeem diepgaand wijzigen. Zekere verbeteringen op onderdelen kunnen evenwel wenselijk zijn. De / gaf toe, dat het "Gesamtergebnis nicht schlecht" is. Dit mag echter niet uitsluitend als een verdienste van het gemeenschappelijk beleid worden gezien, doch mede van de nationale handelspolitiek der Lid-Staten. Wanneer men anderzijds het niettemin eens wordt over bepaalde verbeteringen, dan is dit ook weer niet alleen omdat de verordeningen mankementen zouden vertonen. De Duitse delegatie heeft zich in haar verklaringen van 15 oktober gebaseerd op Duitse cijfers. Zij kon toen nog niet beschikken over de cijfers voor de gehele EEG, waarop de heer Mansholt zich heeft gebaseerd.

Ten aanzien van de geconstateerde produktie-uitbreiding in Duitsland voerde de heer Lahr aan, dat de zelfverzorgingsgraad van de Bondsrepubliek dan ook abnormaal laag was geweest in vergelijking met die van de andere Lid-Staten. Men kan de Duitse regering bezwaarlijk verwijten, dat zij de laatste jaren meer aandacht heeft besteed aan de veredelingsproduktie dan tevoren. Als hierdoor de abnormaal lage zelfverzorgingsgraad is opgevoerd, dan mag men dit niet zonder meer gelijk stellen met streven naar autarkie. Overigens is, volgens de heer Lahr, de produktie in Duitsland in het laatste jaar maar met 9% toegenomen en in Nederland met 13%.

/ heer Lahr

Tenslotte herhaalde de heer Lahr zijn stelling uit de verklaring van 15 oktober, dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid rekening moet houden met drie aspecten, t.w.:

- a) de bescherming van de eigen producenten,
- b) de ontwikkeling van de handel in de Gemeenschap, en
- c) de ontwikkeling van de handel met derde landen.

De zorg van de Gemeenschapsinstanties dient harmonisch over deze drie aspecten verdeeld te worden.

De heer Mansholt voerde een aantal argumenten aan tegen het verwijt, dat het tempo van de Commissie adembenemend zou zijn. Dit tempo wordt aan de Commissie door de Raad opgelegd en niet omgekeerd. Steeds weer opnieuw heeft de Raad van de Commissie nieuwe ontwerpen en rapporten gevraagd. De Commissie doet haar uiterste best aan deze wensen te voldoen, maar zou dan ook graag zien dat de Raad in hetzelfde tempo besluiten neemt. Nadat de Raad met de eerste zes basisverordeningen A heeft gezegd, moet hij nu ook spoedig B zeggen met de volgende drie basisverordeningen, en C met de gemeenschapsfinanciering en D met het structuurbeleid en het sociale beleid in de landbouw. De Lid-Staten hebben in goed vertrouwen de eerste zes basisverordeningen aangenomen in de verwachting, dat terwille van het evenwicht in voor- en nadelen op vastgestelde data de overige onderdelen van het landbouwbeleid zouden volgen. Verder uitsstel betekent, dat dit evenwicht niet tot stand komt. Het is om die reden en niet om een andere, dat het tempo hoog moet zijn. Daarbij komt, dat voor industriële produkten de totstandkoming van de gemeenschappelijke markt veel verder is voortgeschreden. Voor de landbouw zijn alleen de uiteenlopende beleidsinstrumenten vervangen door een gemeenschappelijk instrumentarium, doch de mate van bescherming van de Lid-Staten onderling is nog steeds dezelfde als in 1958. De snelle voltooiing van het gemeenschappelijk beleid en van de gemeenschappelijke landbouwm^{ark}t is tenslotte een voorwaarde om de handelspolitieke besprekingen in het GATT tot een succesvol resultaat te brengen.

Inderdaad heeft de Bondsrepubliek in het verleden een lage zelfverzorgingsgraad gehad voor veredelingsprodukten tengevolge van de relatief hoge graanprijzen en de niet adequate bescherming voor veredelingsprodukten. Dientengevolge viel de verzorging van de Duitse markt in belangrijke mate toe aan Nederland en Denemarken. Indien de zelfverzorgingsgraad thans stijgt is het een logisch uitvloeisel van de gemeenschapspreferentie dat de teruglopende invoer eerder terugslaat op derde landen dan op Lid-Staten.

Minister Couve de Murville merkte op, dat deze discussie was voorzien in het Actieprogramma van 9 mei 1963. De Franse delegatie was verheugd dat de Raad blijkbaar gemakkelijk tot conclusies zou kunnen komen.

Spreker liet nogmaals enkele conclusies de revue passeren, waarover de Commissie en de Duitse delegatie het kennelijk niet oneens waren en verklaarde, dat Frankrijk bereid was in de loop van november en december de Commissievoorstellen ter herziening van de bestaande verordeningen te bestuderen en te zien of deze al dan niet aanvaardbaar zijn. In het bijzonder noemde hij hierbij de aangekondigde voorstellen betreffende het restitutiesysteem in de intrahandel. Minister Pisani voegde hieraan toe, dat wellicht een speciale groep uit het Bijzondere Landbouw Comité belast kon worden met de bestudering van het Commissierapport en van de daarop te baseren voorstellen betreffende de bestaande marktorganisaties, zodat het Comité zelf zich ongehinderd zou kunnen blijven concentreren op de nieuwe verordeningen.

Staatssecretaris Hüttebräuker gevoelde toch de behoefte om de (gematigde) verklaring van zijn collega Lahr enigermate aan te vullen. Hij merkte (ten onrechte) op, dat de Raadsdiscussie de verklaringen van de heer Lahr en van hemzelf dd. 15 oktober zouden betreffen en niet het Commissierapport.

Ten aanzien van de produktie-uitbreiding stelde hij naast elkaar de toenemingspercentages over het laatste jaar voor varkensvlees, pluimvee, granen en eieren voor Duitsland, de gehele Gemeenschap en voor de lidstaat met het hoogste toenemingspercentage om daaruit te concluderen, dat Duitsland alleen voor eieren het hoogste toenemingspercentage vertoonde, terwijl dit voor Frankrijk het geval was bij varkensvlees en voor Nederland bij pluimvee.

(N.B. Het percentage van toename der produktie is op zichzelf genomen irrelevant. Het heeft in dit verband alleen betekenis vergeleken met het percentage van toeneming der consumptie. Voor pluimvee is de consumptie voor de gehele Gemeenschap in het laatste jaar toegenomen met 5% en de consumptie met 4%. Voor Duitsland bedragen deze percentages echter resp. 9% en 2,3%. Voor Nederland 13% en 28% !

Voor varkens zijn alleen de percentages verstrekt van toeneming der produktie. Uit de cijfers voor de ontwikkeling der importen blijkt evenwel, dat deze in Duitsland - zowel uit EEG-landen als uit derde landen - zijn teruggelopen van 100.827 ton gemiddeld over de jaren 1959 t/m 1962 tot 69.511 ton in het jaar 1962/63. De totale importen in Frankrijk in dezelfde perioden waren 28.026 ton en 25.458 ton.)

Na enige discussie over het verdere verloop van het debat werd besloten, dat de delegaties zich desgewenst zouden uiten over de verklaringen van de Duitse staatssecretarissen dd. 15 oktober, aangezien inderdaad het Commissierapport niet bestudeerd had kunnen worden.

Minister Andriessen nam de doelstellingen van artikel 39, lid 1 Verdrag tot uitgangspunt en verbond daaraan de volgende beschouwing.

- bevordering produktiviteit.

Deze dient niet gelijkgesteld te worden met bevordering van de produktie. Zij dient gepaard te gaan met een krachtig structuurbeleid.

- redelijke levensstandaard voor de landbouwbevolking.

Deze dient nagestreefd te worden voor het efficiënt producerende deel van de landbouwbevolking en niet voor een gelijkblijvend aantal werkers in de landbouw.

Spreker begreep niet goed, waarom de heer Lahr een toenemende zelfverzorgingsgraad tengevolge van overheidsbemoediging niet gelijk wilde stellen met een ontwikkeling in de richting van autarkie.

Naar zijn indruk zou het gemeenschappelijk landbouwbeleid grootscheepse financiële consequenties met zich meebrengen. Derhalve konden deze niet onttrokken blijven aan een effectieve parlementaire controle. Hij stelde de honderden miljoenen rekeneenheden, waarom het in dit verband ging, tegenover de geringe financiële gevolgen van de aanstelling van enkele tientallen nieuwe ambtenaren in het apparaat van de Gemeenschappen, waarover de Raad urenlang pleegt te discussiëren.

- redelijke prijzen voor consumenten.

De Commissie heeft in haar graanprijzenvoorstel toeslagen opgenomen voor inkomensverliezen van Duitse, Italiaanse en Luxemburgse producenten. Ziet zij ook geen reden om te voorzien in consumententoeslagen voor Frankrijk en Nederland, waar de prijzen zullen stijgen?

- verweven zijn van de landbouw met het geheel der economie.

De Commissie heeft de verwachting uitgesproken dat de invoerbehoefte van de Gemeenschap voor granen voor een reeks van jaren ongeveer 10 mln. ton zal blijven bedragen indien de door haar voorgestelde gemeenschapsprijs wordt geëffectueerd. Welke maatregelen zou evenwel de Gemeenschap moeten nemen indien deze verwachting niet zou blijken gerealiseerd te worden. Zullen alleen relatief ondergeschikte elementen van het beleidssysteem, als forfaitaire bedragen of c-elementen van de heffingen voor veredelingsprodukten dan onderhandelingsvatbaar gesteld worden?

Minister Fayat sloot zich grotendeels bij het betoog van Minister Andriessen aan, zonder hieraan nieuwe elementen toe te voegen.

Minister Martino betoogde, dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid zal en moet leiden tot interne en externe consolidatie van de EEG. Daarbij mag de handel met derde landen niet verstoord worden. Dit moet evenwel globaal vanuit de Gemeenschap als geheel worden gezien en niet vanuit afzonderlijke Lid-Staten. Het programma van de heer Mansholt is niet te ambitieus.

Met de bestaande en de drie nieuwe marktorganisaties kan men niet langer onder de realisering van de gemeenschappelijke financiële verantwoordelijkheid uit. Zowel de Kennedy-onderhandelingen als de Wereldhandelsconferentie vereisen dat het landbouwbeleid snel wordt gedefinieerd.

Minister Biesheuvel betoogde, in aanvulling op de opmerkingen van zijn collega voor Economische Zaken, dat de verklaringen van de Staatssecretarissen Lahr en Hüttebräuker als complementair waren aangediend en dienden te worden beschouwd. De heer Lahr heeft de handelsrelaties met derde landen tot onderwerp gekozen en daarbij "Offenheit" bepleit. Hierbij kan spreker zich namens Nederland volledig aansluiten. Autarkie moet worden uitgesloten. De door de heer Lahr genoemde cijfers leiden evenwel tot verschillende interpretaties zoals uit het betoog van de heer Mansholt reeds gebleken is. Indien de Duitse veredelingsproductie toeneemt in het kader van het gemeenschappelijke beleid, kan daartegen uiteraard moeilijk bezwaar worden gemaakt, doch wel indien dit zou geschieden onder invloed van een grotere bescherming tegenover Lid-Staten, als bepleit door Staatssecretaris Hüttebräuker. Het gemeenschappelijke beleid heeft enkele belangrijke winstpunten opgeleverd, met name de afschaffing van kwantitatieve restricties en contingenten. Deze winstpunten moeten toch niet op losse schroeven worden gezet? Het heffingensysteem heeft het grote voordeel van tegenover derde landen non-discriminatoire te werken. Terugkeer naar bilateralisme moet worden afgewezen.

Het voorstel van de Commissie betreffende de gemeenschappelijke graanprijzen opent belangrijke mogelijkheden om de Kennedy-ronde positief te benaderen. In het GATT is het zinloos voor landbouwproducten de onderhandelingen te willen beperken tot tarieven en marges. Een minimumaantal van internationale spelregels met betrekking tot het landbouwbeleid is onmisbaar. Spreker voelt hier meer voor het standpunt van de heer Mansholt dan voor dat van de heer Lahr. De heer Lahr heeft meer bezorgdheid aan de dag gelegd voor de openheid ten opzichte van derde landen dan zijn collega Hüttebräuker voor de openheid ten opzichte van de Lid-Staten. Niet alleen de betogen van beide Staatssecretarissen maar ook hun bezorgdheden bleken complementair te zijn. Zo heeft de heer Hüttebräuker gesteld dat de zuivelvoorstellen van de Commissie een onvoldoende bescherming zouden bieden voor de Duitse producenten en voorts heeft hij aangedrongen op grotere interne bescherming voor eieren en pluimvee in de vorm van intracommunautaire sluisprijzen.

Nederland verzet zich ten stelligste tegen herziening van de beheerscomitéprocedure in de richting van inkrimping van de bevoegdheden der Commissie, zoals Staatssecretaris Hüttebräuker heeft gewenst. Nederland heeft reeds de bestaande competentieverdeling tussen Raad en Commissie maar node aanvaard in de Marathonzitting van december/januari 1961/62. Spreker herinnerde hierbij aan de resolutie, die het Europees Parlement destijds heeft aangenomen ter waarschuwing van Raad en Commissie.

Hij toonde zich benieuwd naar de Duitse reactie op het Commissievoorstel om te komen tot gemeenschappelijke graanprijzen. Dit voorstel moet gezien worden als de sleutel tot de GATT-onderhandelingen voor landbouwprodukten, welke Nederland zowel als Duitsland na aan het hart liggen.

Nederland is het geheel met de Commissie eens, dat de landbouw in de EEG niet een te hoog tempo heeft, maar ver achter loopt bij de industrie wat betreft de mate van afbraak der handelsbelemmeringen, welke de enige maatstaf is voor het totstandkomen van de gemeenschappelijke markt. Indien op basis van het ervaringsrapport gesproken zal worden over correcties in de landbouwverordeningen dan bepleit spreker het afschaffen van de vrijwaringsclausules, waartegen het zich in de Marathonzitting tot het uiterste verzet heeft. Toepassing van de vrijwaringsclausules leidt tot het loskoppelen van een van de Lid-Staten van de gemeenschappelijke markt. Uit de inleiding van de heer Mansholt is ook gebleken dat zelfs in het moeilijke aanloopjaar van de vrijwaringsclausules ternauwernood gebruik behoefde te worden gemaakt, hetgeen het Nederlandse verzet tijdens de Marathonzitting in het gelijk stelt.

Resumerend onderstreepte Minister Biesheuvel nogmaals dat niet alleen moest worden gesproken van openheid ten opzichte van derde landen, doch dat de zin van EEG-Verdrag en gemeenschappelijk landbouwbeleid was en moest zijn een volledige openheid tussen de Lid-Staten door te voeren.

De Voorzitter stelde vervolgens voor, dat de Raad zich thans in eerste instantie zou concentreren op het onderwerp van de openheid in het handelsverkeer met derde landen.

De heer Mansholt merkte evenwel op, dat de verschillende sprekers zich, naar hun goede recht was, over meer onderwerpen hadden uitgesproken. In antwoord op Minister Andriessen verklaarde hij, dat de Commissie volgens een besluit van de Raad een jaarlijks rapport over alle aspecten van het landbouwbeleid zou indienen, met name ook over de ontwikkeling van consumentenprijzen, financiële consequenties, etc.. Het thans ingediende rapport moet beschouwd worden als een interimrapport op een beperkt terrein op grond van het door de Raad vastgestelde actieprogramma van 9 mei.

De stijging van de productiviteit in de landbouw heeft zich minstens parallel aan die van de industrie voltrokken. Hier en daar is deze stijging zelfs hoger dan in de industrie. In de landbouw van de Lid-Staten voltrekt zich als het ware een revolutionaire ontwikkeling tengevolge van mechanisering en toepassing van andere technische middelen. De uitvloeiing van mankracht uit de landbouw in alle Lid-Staten is opzienbarend. Dit alles geschiedt met de huidige mate van bescherming, die kennelijk niet heeft geleid tot verslapping of stagnatie. Niettemin is het inkomensniveau achtergebleven bij dat van andere sectoren van de maatschappij. Daarom moet men uitermate voorzichtig zijn met vermindering van de bescherming; niet alleen politiek, maar zelfs economisch kan dit zeer gevaarlijk zijn.

Wat betreft de onderhandelingsvatbaarheid van elementen van het landbouwbeleid in het GATT heeft de Commissie een voorstel ingediend, dat betrekking heeft op de bescherming in haar totaliteit ongeacht de hierbij gebruikte middelen, welke van land tot land zeer verschillen. De Commissie heeft geen verlagening van deze bescherming aan de orde gesteld, maar een binding. Daardoor zou de landbouw voor het eerst "GATT-fähig" worden. Tot dusver is hij steeds ontsnapt aan de GATT-methodes, die in hun huidige vorm, naar algemeen erkend wordt, niet op de landbouw passen.

Ten aanzien van de consumentenprijzen antwoordde de heer Mansholt dat de invloed van het graanprijzvoorstel naar de overtuiging van de Commissie binnen te verwerken proporties bleef voor de landen, waar de graanprijzen thans lager zijn. Men moet bedenken dat een prijsstijging van 10% af-boerderij neerkomt op een prijsstijging van ongeveer 3 à 4% bij de consument. In het bijzonder in een land, waar de lonen over de gehele linie verhoogd worden, behoeft men zich hiervoor niet al te grote zorgen te maken, aangezien de prijzen "so wie so" zullen stijgen. Hij zeide hiermede enige ervaring te hebben in dat land. Consumentensubsidies wilde hij voor de toekomst niet zonder meer uitsluiten. De Raad zou in de gelegenheid zijn dienst-aangaande in de komende weken beslissingen te nemen. In verband met de stijging van graanprijzen in enkele landen wees hij er nog op dat de prijzen der veredelingsprodukten thans op hun hoogtepunt waren en volgend jaar weer zouden gaan dalen. Dit kon op zichzelf tot op zekere hoogte een compensatie vormen.

Hij besloot met te onderschrijven, dat er uiteraard een evenwicht diende te zijn tussen de interne en de externe ontwikkeling van de Gemeenschap. Men diende echter de evenwichtige ontwikkeling binnen de Gemeenschap ook niet uit het oog te verliezen. Dit gold zowel voor de afronding van het gemeenschappelijk beleid met de tot dusver niet geregelde sectoren als ten aanzien van de financiering.

Minister Matarella onderstreepte met voldoening en instemming de verklaring van de heer Lahr, dat geen algemene herziening van de bestaande verordeningen werd beoogd, doch slechts correctie op onderdelen en dat volgens Duits oordeel de totaalindruk van de ervaring met de marktorganisaties niet slecht was. Italië heeft nooit veel op gehad met restituties in het onderlinge handelsverkeer van de Lid-Staten en is volstrekt tegen de toepassing van derde-landen-restituties in het intraverkeer. Het zal gaarne aan de verbetering van de regeling der restituties medewerken. Het is van oordeel, dat het c-element van de heffingen voor veredelingsprodukten ten opzichte van derde landen te hoog is en heeft geen bezwaar de c-elementen onderhandelingsvatbaar te stellen in het GATT. Italië wenst evenwel niet de door de heer Hüttebräuker op 15 oktober voorgestelde heffingencontingenten in de c-elementen in overweging te nemen.

Tenslotte merkte Staatssecretaris Hüttebräuker op, dat zijn verklaring van 15 oktober niet complementair moest worden gezien aan de verklaring van Staatssecretaris Lahr in de zin dat de heer Lahr het handelsverkeer met derde landen zou hebben behandeld en hij zich beperkt zou hebben tot de interne werking van de marktorganisaties. Hij had wel degelijk ook suggesties gedaan ten aanzien van het verkeer met derde landen. Deze moesten worden gezien als concretisering van bepaalde elementen van het betoog van de heer Lahr. Het c-element van de heffingen op veredelingsprodukten beweegt zich van 2% naar 7% aan het einde van de overgangperiode. Vermeden moet worden, dat door bepaalde calculatiemethoden de preferentiemarge nog verder wordt opgevoerd.

Na enige discussie bereikte de Raad overeenstemming over de te volgen procedure voor de behandeling van de diverse aan de orde zijnde onderwerpen.

De delegaties waren het erover eens dat de voorbereiding van de reglementen zuivel, rundvlees en rijst op de bestaande voet kon worden voortgezet, d.w.z. in het Bijzondere Landbouw Comité. Het document van de Commissie inzake de steunmaatregelen in de landbouw werd eveneens aan het Bijzondere Comité toevertrouwd.

De voorstellen van de Commissie inzake de graanprijzen zouden in eerste instantie door het Bijzondere Comité kunnen worden bestudeerd. Voor wat betreft de GATT-aspecten zou evenwel ook het Comité art. 111 zich met deze materie moeten bezighouden, dat voorts belast blijft met de behandeling van het ontwerp-mandaat Kennedy-onderhandelingen voor landbouwprodukten. Raadsbeslissingen over dit mandaat inclusief het aspect van de uniforme graanprijzen behoeven de tussenkommende voorbereidingen van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers. De Duitse delegatie deelde in dit verband mede dat het Duitsland niet mogelijk zal zijn met betrekking tot de graanprijs-voorstellen in de Raad stelling te nemen vóór 16 december a.s..

Het ervaringsrapport inzake de bestaande marktorganisaties en de op basis daarvan te verwachten Commissievoorstellen zouden door een daartoe aan te wijzen sub-comité van het Bijzondere Landbouw Comité worden behandeld, doch onder verantwoordelijkheid van het Comité zelf.

Voor wat betreft de kwestie van de landbouwfondsen besloot de Raad dat hierop zal worden teruggekomen tijdens de zitting van 2/3 december.

De Franse delegatie was van mening dat een eerste prioriteit zou moeten worden verleend aan de drie in voorbereiding zijnde reglementen. De heer Pisani betoogde dat het nodig zou zijn om met het volledige programma klaar te komen dat de Ministers van Landbouw semipermanent vergaderen van 2 december tot het einde van het jaar.

Verschillende delegaties waren van mening dat de wensen van de heer Pisani te ambitieus waren, doch op voorstel van Minister Biesheuvel werd overeengekomen dat het vergaderschema van de Raad van Landbouwministers de volgende dag door deze Raad zelf zou worden vastgesteld.

Vervolgens introduceerde de heer Mansholt het rapport van de Commissie inzake de steunmaatregelen in de landbouw.

De Commissie had zich bij de opstelling van dit rapport vooral geconcentreerd op de nog bestaande steunmaatregelen op het terrein dat wordt bestreken door de marktorganisatieverordeningen van 1962. Daarbij was de Commissie tot de conclusie gekomen dat de toestand in feite zeer meeviel. In de enkele gevallen waar de Commissie strijd met het Verdrag had geconstateerd, zoals de kwaliteitspremie die België geeft op brouwergerst en de Franse subsidie voor groenten en fruit, had zij bij de betrokken regeringen reeds de voorgeschreven procedures ingeleid om tot afschaffing te komen. Voor wat betreft steunmaatregelen verleend door de Duitse Länder, herinnerde de heer Mansholt de Duitse delegatie eraan dat de Commissie terzake gaarne nadere inlichtingen zal ontvangen.

4. Ontwerp-richtlijnen betreffende het intracommunautaire verkeer in vers vlees, resp. runderen en varkens.

(doc. R/964/63, R/992/63, R/671/1/63 + Corr.1, Corr.2, R/828/63, R/814/63, R/562/1/63 rév.1 + Corr.1, Corr.2, R/834/63)

De kwestie van de verhouding tot derde landen werd als technisch probleem terugverwezen naar het Comité van Permanente Vertegenwoordigers. Voor wat betreft het vraagstuk van de juridische basis handhaafde de Duitse delegatie, in strijd met de destijds overeengekomen notulen-verklaring aan de Raad, haar standpunt dat zij tijdens de Raadszitting van 30 juli jl. de compromis-oplossing om geen Verdragsartikelen te noemen, alléén had aanvaard met betrekking tot de richtlijn inzake vers vlees. Duitsland zou zijn standpunt met betrekking tot art. 100 niet prijs gegeven hebben en had alleen voor genoemde richtlijn een uitzondering willen maken teneinde het bereiken van overeenstemming niet in de weg te staan.

Verschillende delegaties waren van oordeel dat het Duitse standpunt onlogisch was aangezien terzake geen verschil kon worden gemaakt tussen de verschillende in voorbereiding zijnde richtlijnen. Dit werd o.a. aangevoerd door de Italiaanse delegatie die er bij de Commissie op aandrang de ontwerp-richtlijnen inzake vleesconserven en gevogelte zo snel mogelijk in te dienen.

De heer Mansholt bevestigde zijn belofte om genoemde ontwerpen vóór 1 december a.s. te zullen indienen.

In verband daarmee besloot de Raad deze kwestie uit te stellen tot 16 december a.s. wanneer alle directieven op sanitair terrein ter beschikking van de Raad zullen zijn.

5. Verlenging van de schorsing van het gemeenschappelijk douanetarief op melasse. (doc. R/988/63)

De Duitse delegatie verklaarde bereid te zijn aan het Italiaanse verzoek tot verlenging van de schorsing tot 31 december a.s. tegemoet te komen, mits de Commissie kon toezeggen dat zij voor Duitsland via art. 26 Verdrag een uitzondering zou maken.

De Duitse delegatie wenste eveneens uitsluitel te krijgen van de Commissie op haar verzoek met betrekking tot een tijdelijke intraheffing op gist, welk verzoek zij baseerde op art. 235.

De Italiaanse delegatie wees op de urgentie van haar verzoek en deed een beroep op de Duitse delegatie daaraan zonder voorwaarden te willen tegemoetkomen. Op Duits verzoek verklaarde de Commissie zich bereid op 13 dezer deze kwestie opnieuw te bestuderen.

De Raad besloot bespreking van dit punt op 14 november voort te zetten op basis van het rapport dat de Commissie dan zal uitbrengen.

6. Tijdelijke schorsing van het gemeenschappelijk douanetarief op suiker. (doc. R/989/63)

De Raad verklaarde zich in beginsel bereid tegemoet te komen aan het Italiaanse verzoek tot schorsing van het suikertarief tot 31 maart 1964. De Raad zal op 14 november a.s. terzake definitief beslissen aan de hand van een door het Secretariaat op te stellen ontwerp-besluit.

In dit verband werd door de Belgische delegatie de aandacht voor de Commissie gevraagd voor de problemen die zich in het algemeen kunnen voordoen met betrekking tot plaatselijke schaarste. Bij de Belgische regering bestond bezorgdheid over de mogelijkheid dat bij schaarste van een bepaald levensmiddel, zoals suiker, de voorraden in het land waar dit produkt het goedkoopste was zouden kunnen worden weggezogen, met het gevolg dat dit land elders tegen hogere prijzen zijn voorraden weer zou moeten aanvullen. Een dergelijke mogelijkheid, zo verklaarde de heer Fayat, was voor geen enkele regering aanvaardbaar. De Belgische delegatie deed een beroep op de Commissie om dit vraagstuk ter hand te nemen en op korte termijn een procedure te ontwerpen voor het nemen van geeignende maatregelen door de betreffende Lid-Staat.

De Commissie zegde toe dit probleem te zullen bestuderen.

7. India. (doc. R/991/63)

De behandeling van dit onderwerp werd uitgesteld tot de volgende Raadszitting, aangezien de antwoorden van een aantal geassocieerde staten nog niet waren ontvangen.

19. Diversen.

- Schrijven van de Voorzitter van het Europees Parlement inzake consultatie van de Assemblée terzake van associatie-overeenkomsten.

Besloten werd dat de Raadsvoorzitter de heer Martino een ontvangstbevestiging zou doen toekomen, waarin niet op de materie zal worden ingegaan.

BIJEEENKOMST OP 13 en 14 NOVEMBER 1963

8. Ontwerpverordening inzake een compenserende heffing bij import groenten/fruit uit derde landen (doc. R/882/62=AGRI 235)

Dit punt werd op Italiaans verzoek opnieuw op de agenda geplaatst en behelst de mogelijkheid tot snelle uitvoering van artikel 11, lid 1 van Verordening no. 23.

In een uitvoerige discussie over de institutionele procedure, t.w. bevoegdheid aan a) de Commissie via normale C. de G.-procedure; b) a plus het advies van het beperkte handelspolitieke comité; c) de Raad met gekwalificeerde meerderheid, handhaafde de Duitse, gesteund door de Nederlandse delegatie, haar eis, dat de procedure sub c) in de verordening vastgelegd zou worden.

Italië, gesteund door Frankrijk en België, pleitte vurig voor de C. de G.-procedure, omdat een Raadsbesluit teveel tijd neemt.

Staatssecretaris Hüttebräuker kon bovendien aanvaarden, dat de passage in artikel 22 van verordening no. 19, luidende "De Raad komt onverwijld bijeen" in geval van moeilijkheden analoog zou worden toegepast.

De consequenties van dit "onverwijld bijeenkomen" waren voor minister Pisani onoverkomelijk.

Voor het alternatief gesteld, oplossing c) te aanvaarden of het probleem open te laten, besloot de Raad tot het laatste.

9. Ontwerpverordening Zuivel (doc. R/965/63=AGRI 277)

De Raad besprak de problematiek van de aanpassing van markt- c.q. drempel- en interventieprijzen van zuivelprodukten aan de nationale resp. aan de gemeenschappelijke richtprijs in de loop van de overgangperiode, alsmede de in de vorige vergadering opengebleven vraagpunten m.b.t. de interventiepolitiek.

Prijsaanpassing (artikel 18)

Over het na te streven einddoel bij afloop van de overgangperiode, t.w. een situatie, waarin de gemeenschappelijke richtprijs wordt gerealiseerd via de marktopbrengst van de zuivelprodukten, bestond algemene overeenstemming. Deze lag reeds opgesloten in de definitie van de gemeenschappelijke richtprijs, welke de Raad tijdens de vergadering van 15-18 juli 1963 heeft aangenomen: "de gemeenschappelijke producentenrichtprijs voor melk is de prijs, die door de marktpolitiek voor alle producenten en voor de totale jaarlijks in de handel gebrachte melkproductie wordt nagestreefd".

De problematiek betref de bij dit aanpassingsproces te volgen regels.

Naar het oordeel van de heer Mansholt houdt deze definitie in, dat aan het eind van de overgangperiode de interventieprijs voor boter en de drempelprijs voor de andere zuivelprodukten

zodanig moeten zijn, dat zij overeenkomen met de gemeenschappelijke richtprijs voor melk, terwijl voor de consumptiemelk een prijs betaald wordt, die nodig is om de richtprijs te maken. Voor melktoeslagen, -subsidies en perequatiereregelingen zal in dit systeem geen plaats meer zijn, tenzij de Raad voor dien tot communautaire subsidies of een dito perequatiereregeling zou besluiten. (perequatie is verevening)

Voor de aanpassing van de huidige situatie aan dit einddoel kunnen verschillende systemen worden gevolgd: a) regelmatige verhoging van beneden de richtprijs gelegen marktprijzen met een zeker percentage van deze marktprijzen, b) regelmatige inkrimping van de afstand tussen deze lager gelegen marktprijzen en de richtprijs met b.v. 1/6 per jaar over de resterende 6 jaren van de overgangsperiode. Bij beide systemen is een vast of een soepel ritme denkbaar.

Nederland betoogde, dat het moeilijk een vast aanpassingsritme kon aanvaarden. Er konden zich jaren voordoen, waarin de economische situatie een rigide van te voren vastgestelde prijsverhoging niet zou toelaten. Het moest derhalve mogelijk zijn in dergelijke jaren niet of minder met de prijzen naar boven te gaan, hetgeen uiteraard een grotere aanpassing in volgende jaren zou impliceren. Daarenboven had Nederland voorkeur voor jaarlijkse prijsverhogingen in het najaar in plaats van aan het begin van het melkprijsjaar, d.i. 1 april.

Duitsland en België zagen een verband met het lot, dat beschoren zou zijn aan het Commissievoorstel om reeds in 1964 te komen tot een gemeenschappelijke graanprijs. Deze landen achtten het niet wel mogelijk om een aanpassingsritme definitief vast te stellen alvorens bekend zou zijn of en in hoeverre dit graanprijsvoorstel zou worden aanvaard. Overigens meende België, dat een volledige vrijheid voor het bepalen van het aanpassingsritme door de lidstaten te riskant zou zijn. Een dergelijke vrijheid werd in wezen door Duitsland bepleit.

Italië stelde het principe van de afschaffing aller steunmaatregelen in de melk- en zuivelsector voorop. Uiteraard diende een derogatiereregeling voor landen, die hiermee grote moeilijkheden zouden ondervinden, in de verordening te worden opgenomen, onder het vastleggen van voorwaarden en van de tijd waarin deze afschaffing voltooid zou moeten zijn. De aanpassing van de marktprijzen zou hieruit dan automatisch voortvloeien, aangezien geen enkel land zich zou kunnen veroorloven de producentenrichtprijs voor de totaliteit van de melk niet te realiseren.

Frankrijk deed een compromisvoorstel. Vastgelegd diende te worden, dat er aan het einde van de overgangsperiode generlei steunmaatregelen meer zouden bestaan. Voor de aanpassing van de marktprijzen zou een jaarlijks minimum moeten worden vastgesteld dat evenwel indien het zo zou uitkomen ook overschreden zou mogen worden. Voor de eerste aanpassing zou de mate van prijsstijging c.q. subsidievermindering exact moeten worden overeengekomen.

Voor Italië was het moeilijk aanvaardbaar dat de prijsaanpassing zes jaren zou duren i.v.m. de problemen, welke de door subsidies laag gehouden marktprijzen in een lidstaat meebrengen voor de export naar een dergelijke lidstaat uit andere partnerlanden.

De Raad verzocht tenslotte aan Commissie en Bijzonder Landbouw Comité om het vraagstuk van het aanpassingsritme nogmaals te bestuderen en in het bijzonder ook uitsluitel te geven over de bestemming, welke in sommige lidstaten wordt gegeven aan de fondsen, verkregen uit een kunstmatig verhoogde consumptiemelkprijs.

Interventiebeleid

- a) verplichting om boter tegen de interventieprijs aan te kopen
(art. 20, lid 2)

Met het argument, dat de Gemeenschap geen "subsidie-landbouwers" moet kweken, had Frankrijk voorgesteld lid 2 te amenderen met "lorsque le marché l'exige".

De heer Mansholt had hier bezwaar tegen, omdat hiermede een subjectieve beoordeling in de Zuivelverordening geïntroduceerd zou worden. Z.i. diende de verordening een zeker automatisme in te houden, nl. de verplichting om te kopen tegen interventieprijs.

Na enige verdere discussie trok Frankrijk zijn amendement in.

- b) opslagkosten bedrijfsleven (art. 20, lid 3)

Voor boter: De vrees van de Duitse en Italiaanse delegaties om staatssteun te geven aan particuliere boteropslag, werd door de heer Mansholt weerlegd. Aan de verplichting van de lidstaten om boter tegen de interventieprijs uit de markt te nemen kan op twee manieren voldaan worden, nl. door ze van staatswege op te slaan, of door de handel in staat te stellen ze te kopen. De laatste manier heeft het voordeel, dat de handel er belang bij heeft, dat de kwaliteit goed blijft. De lidstaten worden niet verplicht hieraan steun te verlenen, maar mógen het doen. De kosten hiervan mogen niet hoger zijn dan die, verbonden aan opslag door de Staat.

Hierna verklaarde de Raad zich in beginsel akkoord, evenals voor room, mits (op verzoek van België) de opgeslagen room tot boter zal worden verwerkt.

- c) Interventiemaatregelen voor andere produkten dan boter (art. 21, lid 3)

Vier delegaties hadden in principe met dit artikel hun instemming betuigd. Op een verzoek van Duitsland om eiwit met name in de lijst van voor interventiemogelijkheden in aanmerking komende produkten op te nemen en van Italië ook "Grana"-kaas hieronder te laten vallen, gaf de heer Mansholt als zijn mening te kennen, dat een lijst van produkten niet in de zuivel-

verordening diende te worden opgenomen, doch alleen de principiële mogelijkheid.

Besloten werd, dat het C.S.A. zou worden verzocht een nieuwe tekst van dit artikel op te stellen, die de Raad in de vergadering van 2/3 december zou kunnen bespreken.

10. Verhand tussen de sectoren oliën/vetten en zuivelprodukten
(doc. R/966/63=AGRI 278)

In de bijlage van genoemd document heeft de Commissie, op verzoek van de Raad, de financiële consequenties en de belasting per kg plantaardige oliën en vetten berekend van haar eigen voorstel tot regeling van de oliën- en vettenmarkt; van de Italiaanse wensen te dien aanzien en van een denkbare tussenoplossing.

Uit de discussie bleek, dat de standpunten nog vrijwel even ver uiteen lagen.

Besloten werd tijdens de vergadering van 2/3 december a.s. op dit onderwerp terug te komen. Het Bijzonder Landbouw Comité en het Comité van P.V.'s zouden intussen hun voorbereidende besprekingen voortzetten en verdiepen.

De heer Mansholt constateerde, dat de behandeling van de Zuivelverordening en van de grondbeginselen voor een marktorganisatie voor oliën en vetten zo ver is gevorderd, in werkgroepen, Bijzonder Landbouw Comité en Raad, dat het mogelijk is ondergeschikte technische problemen te onderscheiden van de enkele grote beleidsvraagstukken. Als zodanig noemde hij:

- de wijze en het ritme van aanpassing van de marktprijzen voor zuivelprodukten aan de nationale richtprijzen resp. aan de toekomstige gemeenschappelijke richtprijs;
- de te leggen relatie tussen de Zuivelverordening en de marktorganisatie voor oliën en vetten; met als bijkomend probleem: de regeling te treffen voor de invoer van plantaardige oliën en vetten c.q. oliehoudende zaden uit de geassocieerde landen.

11. Ontwerpverordening houdende wijziging Raadsverordeningen 20, 21 en 22 (wijze van vaststelling van het bedrag der heffingen en sluisprijzen voor varkens, pluimvee en eieren t.o.v. derde landen)
(doc. R/967/63=AGRI 279)

Na enige discussie werd besloten dit punt opnieuw op te voeren op de agenda voor de vergadering van 25/26 november a.s.

12. Ontwerpverordening Rijst (doc. R/984/63=AGRI 287)

1. Breukrijst

De Raad besloot bij de verwerking van breukrijst in de zetmeelindustrie een stelsel mogelijk te maken van restitutie der invoerheffingen. Op Duitse aandrang zal dit stelsel tevens toepasselijk zijn op de vervaardiging van zelfrijzend bakmeel uit breukrijst. Voor enkele andere door Duitsland en België genoemde producten werd evenwel besloten geen restitutie van invoerheffingen mogelijk te maken.

2. Vast element van de heffing op fabrieksrijst

Vastgesteld op 0,55 R.E. per 100 kg.

3. Vast element van de heffing op rijstzetmeel

Men besloot reeds nu, dat bij de voorgenomen wijziging van art. 9 van Verordening no. 55 het bedrag van dit vaste element 2,55 R.E. per 100 kg zal zijn.

Inzake 2 en 3 werd door de Nederlandse delegatie een wachtvoorbehoud gemaakt.

13. Ontwerpverordening Rundvlees

Verwezen naar de volgende vergadering.

14. Ontwerpverordening houdende verlenging van de geldigheidsduur der Raadsverordeningen 156 en 10/63/EEG inzake invoer van meel en zetmeel van maniok e.a. wortels en knollen (doc. R/970/63=AGRI 282)

Zonder discussie formeel aanvaard in de vier talen.

15. Ontwerpverordening houdende wijziging van Raadsverordening no. 37 inzake criteria voor de vaststelling van drempelprijzen voor meel, grutten, gries en griesmeel (doc. R/971/63=AGRI 283)

Formeel aanvaard in de vier talen, met schrapping, op verzoek van Frankrijk, van artikel 3 inzake de datum van inwerkingtreding.

16. Stand van werkzaamheden inzake de gewijzigde ontwerpverordening van de Raad betr. de voorwaarden voor bijstand door het Europese Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (doc. R/972/63=AGRI 284)

De Raad hoorde een tussentijds "progress report" aan en besloot op 2/3 december deze materie te zullen behandelen.

17. Criteria voor de richtprijzen van landbouwprodukten

Niet behandeld.

18. Verlaging van het heffingsbedrag t.o.v. derde landen voor varkens en sommige delen van varkens (doc. R/980/63=AGRI 286)

Na enige discussie gingen alle delegaties akkoord met verlaging van de heffing t.o.v. derde landen voor varkens en sommige delen van varkens van $3/4$ x het bedrag van de Nederlandse heffing voor de duur van 1 t/m 31 december 1963, waarvan alleen Duitsland geen gebruik zal maken.

Daar het bedrag der verlaging zou veranderen, betref het hier geen automatische verlenging van Raadsverordening 114/63.

Aangezien de Commissie niet had kunnen beraadslagen over een nieuw voorstel, diende zij een verlengingsvoorstel in, dat unaniem door de Raad werd gewijzigd in bovenbedoelde zin.

19. Diversen

Vergaderschema Raad van Ministers

De Raad besloot de volgende vergaderingen te houden :

25 en 26 november (ministers van Landbouw)

2 en 3 december (reeds vastgesteld voor een gecombineerde Raadsvergadering)

9 t/m 12 december) ministers van Landbouw, eventueel tezamen
16" " 21 december) met ministers van B.Z. en van E.Z.

De agenda voor de vergadering van 25/26 november zal bestaan uit het thans niet afgehandelde punt van de ontwerp-rundvleesverordening en bespreking van de beide Commissierapporten inzake ervaringen met de bestaande marktorganisaties en betreffende concurrentievervalsingen.

Brussel
3.12.1963